

Пише: Дарко Симовић
уторак, 12 мај 2015 11:52



Презриво је изражено како изгледа да је омбудсман Саша Јанковић у сукобу са свима.

Један сам од ретких који је још пре неколико година критиковао Заштитника грађана. Тада је он био не приметан и свима по вољи. Као да није ни постојао. Такво држање Саше Јанковића није било достојно функције омбудсмана. Могле су се упутити критике и онима који су једну такву бледуњаву, неафирмисану и нехаризматичну особу изабрали на тако важну функцију. Будући да не располаже овлашћењима власти, омбудсман превасходно делује снагом личног ауторитета. Саша Јанковић га све доскора није имао. Зато су ефекти постојања институције Заштитника грађана у Србији готово занемарљиви.

Дакле, критиковао сам Сашу Јанковића јер се због заштите људских права није сукобљавао са органима државне управе. Број започетих и извојеваних сукоба значио би истовремено и број победа људских права над државном влашћу, ма ко да је њен носилац. Омбудсман би требало да буде савремени витез, омиљен међу слабијима. Но, у први мах, слабији га готово нису ни познавали, а власт га је толерисала, јер је постојање једног таквог независног органа снажило демократски легитимитет државној власти. Због тога што није сметао и што је уливао поверење да и убудуће неће ометати, вероватно је и награђен другим мандатом.

Пише: Дарко Симовић
уторак, 12 мај 2015 11:52

